

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet ändras. Avsikten är att Europaparlamentets och rådets direktiv om ökat hamnskydd genomförs genom den föreslagna lagen. Samtidigt föreslås att lagens rubrik ändras till lag om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet.

Enligt propositionen skall de skyddsåtgärder som gäller hamnanläggningar utvidgas att gälla hela hamnen så att de omfattar sådana land- och vattenområden som är av betydelse för sjöfartsskyddet och som omfattar anläggningar och utrustning som underlättar kommersiella sjöfartstransporter. Det föreslås att den gällande lagen ändras så att den motsvarar

kraven i direktivet genom att man inför det nya begreppet hamnskyddsområde.

Enligt propositionen skall till Sjöfartsverkets uppgifter fogas skyldigheten att godkänna gränserna för hamnskyddsområdet samt hamnens skyddschef. Vidare föreslås att Sjöfartsverket skall vara hamnskyddsmyndighet. För varje hamn skall utföras en skyddsutredning och skyddsplan samt utses en av myndigheten godkänd skyddschef. Sjöfartsverket skall på ansökan kunna medge undantag från skyldigheten att lämna förhandsanmälan för fartyg. Verket kan också utifrån en riskanalys fastställa skyddsnivån för fartyg som för finsk flagg i utlandet och förmedla uppgiften om detta till polisen för fastställelse.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 15 juni 2007.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning.....	3
2. Nuläge.....	3
2.1. Den internationella utvecklingen	3
2.2. Europeiska unionens lagstiftning.....	4
2.3. Nationell lagstiftning	4
Allmänfarliga brott och terroristbrott.....	4
Lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet	4
2.4. Nationell praxis.....	5
2.5. Bedömning av nuläget	5
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	5
4. Propositionens konsekvenser	6
5. Beredningen av propositionen.....	7
6. Samband med andra propositioner	7
DETALJMOTIVERING	8
1. Lagförslag och motivering.....	8
Lagens rubrik.....	8
2. Ikraftträdande.....	13
3. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	13
LAGFÖRSLAGEN.....	14
om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet	14
om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet.....	14
BILAGA.....	21
PARALLELLTEXTER	21
om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet	21
om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet.....	21

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Antalet terroråd har ökat över hela världen. Efter händelserna den 11 september 2001 har inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) beretts ändringar till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), nedan SOLAS-konventionen. I syfte att förhindra terroråd mot fartyg och införliva IMO:s bestämmelser om skyddsåtgärder inom sjöfarten i gemenskapslagstiftningen utfärdade Europaparlamentet och rådet den 31 mars 2004 förordning (EG) nr 725/2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (nedan *förordningen om sjöfartsskydd*). I samband med att förordningen trädde i kraft utfärdades i den nationella lagstiftningen lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (485/2004, nedan *lagen om sjöfartsskydd*). Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd (*hamnskyddsdirektivet*) utvidgas de skyddsåtgärder som avses i koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar, nedan ISPS-koden, så att de i stället för enbart hamnanläggningen skall gälla hela hamnen. Det föreslås att lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet ändras i syfte att genomföra direktivet i Finland.

2. Nuläge

2.1. Den internationella utvecklingen

Inom Internationella sjöfartsorganisationen IMO har man redan under en längre tid utarbetat normer för att skydda sjöfarten mot terrorattacker. I IMO:s resolutioner har

fastställts skyldigheter för fartygens flaggstat, kuststaterna, rederierna och fartygsbesättningarna i syfte att skydda passagerarna och besättningen på fartygen mot hotande terroråd. Konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet (FördrS 11/1999), den s.k. SUA-konventionen, antogs år 1988. Syftet med konventionen, som trädde i kraft i mars 1992, och protokollet till denna är att säkerställa att de personer som gjort sig skyldiga till terrorattacker dras inför rätta och tvingas stå till svars för sina dåd.

På grund av att terroråden har ökat över hela världen har i bilagan till SOLAS-konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss kapitel XI omnumrerats till kapitel XI-1 med särskilda bestämmelser om höjande av sjösäkerheten och till bilagan fogats ett nytt kapitel XI-2, som innehåller bestämmelser om särskilda åtgärder för ökat sjöfartsskydd. ISPS-koden ansluter sig till kapitlet. Kapitel XI-1 och ISPS-koden i bilagan trädde internationellt i kraft den 1 juli 2004. Genom att utvidga konventionen så att den även gäller hamnanläggningar kunde man säkerställa att de nödvändiga skyddsåtgärderna träder i kraft och genomförs i snabb takt. Syftet med de nya bestämmelserna var att med hjälp av ett kvalitetssystem med fokus på säkerhetsfrågor hindra terrorister från att komma ombord på fartyg och använda fartyg som redskap i terroråd. Man påskyndade det internationella ibruktagandet av systemet för automatisk identifiering av fartyg AIS, det förordnades att fartygens identifikationsuppgifter skulle vara synligare och uppföljningen av fartygshistoriken effektiviserades. Dessutom antogs 11 resolutioner om verkställandet av sjöfartsskyddet samt om fortsatta åtgärder, som gäller det fortsatta utvecklandet av sjöfartsskyddet.

2.2. Europeiska unionens lagstiftning

Europeiska unionens råd fattade den 13 juni 2002 ett rambeslut om bekämpande av terrorism (2002/475/RIF). I rambeslutet definieras terroristbrott och principerna beträffande dessa, brott som begås av en terroristgrupp samt anstiftan, medhjälp och försök. Varje medlemsstat skall i enlighet med rambeslutet vidta de åtgärder som är nödvändiga för att terroristbrott skall beläggas med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder som kan medföra utlämning. Även juridiska personer skall vid behov kunna hållas ansvariga för terroristbrott. Rambeslutet innehåller också bestämmelser om skydd av och stöd till brottsoffer.

Förordningen om sjöfartsskydd trädde i kraft den 1 juli 2004 och genom den togs bestämmelserna om sjöfartsskydd i bilagan till SOLAS-konventionen in i gemenskapslagstiftningen. Kapitel XI-2 i bilagan och ISPS-koden utgör bilagor till förordningen. Förordningen om sjöfartsskydd innehåller inte de nya bestämmelserna i kapitel V och XI-1 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilka antogs samtidigt av IMO.

Tillämpningsområdet för förordningen om sjöfartsskydd begränsas till skyddsåtgärder som vidtas ombord på fartyg eller som hänför sig till direkt samverkan mellan ett fartyg och en hamn. Genom hamnskyddsdirektivet utvidgas de skyddsåtgärder som avses i ISPS-koden så att de i stället för endast hamnanläggningar skall gälla hela hamnen. Direktivet kan konstateras utgöra en fortsättning på förordningen om sjöfartsskydd. Direktivet innehåller gemensamma grundregler för hamnsäkerheten och regler för genomförande och övervakning av dessa. Direktivets huvudsakliga syfte är att förbättra hamnskyddet inför hot om säkerhetstillbud. Direktivet har också som mål att säkerställa att man i de skyddsåtgärder som vidtas med tillämpning av förordningen om sjöfartsskydd tillgodogör sig det bättre skydd som närbelägna hamnområden har att erbjuda.

Till hamnskyddsdirektivets tillämpningsområde hör alla hamnar med

mer än en hamnanläggning som omfattas av förordningens räckvidd. Medlemsstaterna fastställer själva utifrån detaljerade skyddsutredningar exakta gränser för de hamnområden som är viktiga med tanke på skyddsåtgärderna samt de åtgärder som krävs för att säkerställa ett tillräckligt hamnskydd. Direktivet medför liknande skyldigheter för medlemsstaterna som förordningen om sjöfartsskydd. Avsikten är att medlemsstaterna skall godkänna de hamnskyddsplaner i vilka resultaten av hamnens skyddsutredning beaktas. Uppgifterna skall fördelas noggrant mellan de berörda parterna och övningar i sjöfartsskydd ordnas regelbundet.

2.3. Nationell lagstiftning

Allmänfarliga brott och terroristbrott

Finland genomförde rambeslutet om bekämpande av terrorism genom att till strafflagen (39/1889) foga ett nytt 34 a kap. om terroristbrott genom en lag om ändring av strafflagen (17/2003). Det nya 34 a kap. innehåller straffbestämmelser om terroristbrott, t.ex. om brott som begåtts i terroristiskt syfte och förberedelser till sådana, ledande av en terroristgrupp, främjande av en terroristgrupps verksamhet och om finansiering av terrorism. Bestämmelserna gäller terroristbrott och sanktioner för sådana brott. Bestämmelserna förebygger de facto inte terrordåd i hamnar i den mening som IMO:s bestämmelser om fartyg och om sjöfartsskydd. Vidare har polisen, marinen, gränsbevakningsväsendet och Sjöfartsverket i samarbete gjort upp en plan med tanke på fartygskapningar och andra allvarliga brottsituationer till sjöss.

Lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

De bestämmelser i förordningen om sjöfartsskydd som förutsatte nationellt genomförande utfärdades i Finland genom lagen om sjöfartsskydd. Lagen trädde i kraft den 1 juli 2004. Före detta hade man i Finland inte någon gällande lagstiftning om

skyddsåtgärder för fartyg och hamnanläggningar. Enligt lagen är de nationella behöriga myndigheterna hos oss Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet, polisen och tullverket. Sjöfartsverket är den huvudansvariga myndigheten. Genom lag föreskrivs om myndigheternas uppgifter och rättigheter när det gäller att verkställa och övervaka sjöfartsskyddet på fartyg och i hamnanläggningar, säkerhetskontroller i anslutning till sjöfartsskyddet, tvångsåtgärder som hänför sig till en person, informationsskyldighet i vissa situationer, utlämnande av uppgifter, teknisk övervakning samt om tvångsmedel och påföljder.

2.4. Nationell praxis

I Finland finns ca 125 hamnanläggningar och 80 hamnar. Antalet hamnar med en hamnanläggning uppgår till ca 60.

I Finland ansvarar Sjöfartsverket som behörig myndighet för sjöfartsskyddet på fartyg och i hamnar. Sjöfartsverket utför skyddsutredningar i fråga om hamnanläggningar och godkänner skyddsplanerna för fartyg och hamnanläggningar.

För närvarande finns det ca 125 hamnanläggningar i Finland på vilka ISPS-koden tillämpas i deras egenskap av hamnar som betjänar fartyg i internationell trafik. Sjöfartsverket har utfört en skyddsutredning av varje hamnanläggning, godkänt den skyddsplan som gjorts upp på basis av denna samt kontrollerat de skyddsåtgärder i planen som ligger till grund för hamnens skyddscertifikat. Sjöfartsskyddet kontrolleras minst vart femte år och oftare om det finns särskilda skäl till detta, t.ex. om det har skett väsentliga förändringar i verksamhetsmiljön.

Sjöfartsverket följer nivån på sjöfartsskyddet genom sporadiska kontroller och för ett register över säkerhetsövningar som utförs i överensstämmelse med ISPS-koden. Verket deltar också i viktiga myndighetsövningar och har uppgifter om hamnarnas uppdaterade skyddsplaner. Dessutom medverkar verket i det ISPS-samarbete som bedrivs dels mellan de

nationella behöriga myndigheterna, dels inom EU och den internationella sjöfartsorganisationen IMO. Utifrån erfarenheterna till följd av Sjöfartsverkets internationella kontakter ger verket vid behov handledning när det gäller sjöfartsskyddet i hamnarna.

Med tanke på Sjöfartsverket medför genomförandet av direktivet inte några väsentliga ändringar i fråga om skyddsåtgärderna i ISPS-koden. Även tillsynen över att direktivets bestämmelser följs och de övningar som hänför sig till detta är så gott som likadana som för närvarande.

2.5. Bedömning av nuläget

Förordningen om sjöfartsskydd och den nationella lagen om sjöfartsskydd har i praktiken fungerat väl.

Förordningen om sjöfartsskydd gäller likväl endast den del av en hamn där samverkan mellan fartyg och hamn äger rum. Syftet med hamnskyddsdirektivet är att förbättra sjöfartsskyddet i de delar av hamnarna som inte omfattas av förordningens räckvidd samt att säkerställa att man i de skyddsåtgärder som vidtas med tanke på genomförandet av förordningen kan tillgodogöra sig den bättre säkerhet som ett närbeläget hamnområde kan erbjuda. Det föreslås att den nationella lagen ändras så att den motsvarar kraven i direktivet. Genom att i geografiskt hänseende utvidga det sjöfartsskydd som hänför sig till hamnanläggningar kan man säkerställa bästa möjliga skyddsnivå för hamnarna utan att de utsätts för några betydande ytterligare belastningar. Det föreslås att hela hamnen genom en ändring av den nationella lagen skall komma att omfattas av sjöfartsskyddssystemet.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet ändras. Avsikten är att genom den föreslagna ändringen nationellt genomföra hamnskyddsdirektivet, vilket främjar målen i förordningen om

sjöfartsskydd. Avsikten är att lagändringen skall träda i kraft senast vid tidpunkten för direktivets ikraftträdande.

Räckvidden för förordningen om sjöfartsskydd begränsar sig till skyddsåtgärder som vidtas ombord på fartyg eller vilka hänför sig till den direkta samverkan mellan fartyg och hamn. I syfte att uppnå bästa möjliga skyddsnivå föreslås att det införs sådana hamnskyddsåtgärder som omfattar varje hamn inom de gränser som fastställts av de berörda medlemsstaterna och genom vilka det säkerställs att man i de skyddsåtgärder som vidtas med tillämpning av förordningen tillgodogör sig det bättre sjöfartsskydd som hamnverksamheten på närliggande områden har att erbjuda. Sålunda utvidgar direktivet de skyddsåtgärder som fastställts i ISPS-koden att gälla hela hamnen. Förslaget har utarbetats till följd av dels de skyldigheter som följer av direktivet, dels de erfarenheter som fått genom verkställandet av ISPS-koden. Avsikten är att man i förslaget i regel skall tillämpa begreppet hamnskyddsområde i stället för det snäva begreppet hamnanläggning.

Det föreslås att lagens syfte betonas genom att man till 1 § fogar ett nytt 1 mom. om att i lagen föreskrivs om de skyddsåtgärder som skall vidtas i hamnar. Till lagen fogas också nya definitioner som är väsentliga med tanke på tillämpningen av lagen, t.ex. definitioner av begreppen hamnskyddsdirektiv, skyddsnivå, hamnskyddsområde och hamnanläggning.

Det föreslås att i lagen skall tillämpas det nya begreppet hamnskyddsområde. Med hamnskyddsområde avses ett område som fastställs utifrån en skyddsutredning och för vilket uppgörs en skyddsplan. Enligt förslaget skall hamnskyddsområdet markeras med väl synliga och tydliga märken eller skyltar. Avsikten är att ordet hamnanläggning i propositionen så gott som helt och hållet skall ersättas med begreppet hamnskyddsområde. Genom förslaget utvidgas skyddet av hamnanläggningar så att de även gäller sådana land- och vattenområden som är betydelsefulla med tanke på skyddsåtgärderna. Med hjälp av ändringen kan verksamhet som är avsedd att skada avvärjas inom större områden än

tidigare. Enligt samma grunder föreslås att även namnet på lagen skall ändras till lag om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet.

Det föreslås att till Sjöfartsverkets uppgifter fogas skyldighet att godkänna gränserna för ett hamnskyddsområde, besluta om vilka av hamnpersonalen som skall omfattas av en säkerhetsutredning och sörja för omprövning av hamnarnas skyddsplaner. Till Sjöfartsverkets nya särskilda uppgifter skall också höra att godkänna hamnens skyddschef och övrig central skyddspersonal, att vara hamnskyddsmyndighet samt ge anvisningar om och kontrollera att det ordas övningar i enlighet med bilaga III till hamnskyddsdirektivet. Vidare föreslås Sjöfartsverket ha rätt att utifrån en riskanalys fastställa skyddsnivån för ett fartyg som för finsk flagg i utlandet och att förmedla uppgiften om detta till polisen för fastställelse samt att på ansökan medge befielse från att lämna förhandsanmälan för fartyg.

Det föreslås att till lagen fogas ett nytt 2 a kap. med bestämmelser om hamnskydd. Kapitlet föreslås innehålla bestämmelser om skyddsutredning, skyddsplan, en hamnanläggning av samma omfattning som hamnskyddsområdet och hamnskyddschef. Bestämmelserna föreslås överensstämma med kraven i direktivet. För en hamn skall minst vart femte år eller om omständigheterna förändras göras en skyddsutredning, i vilken beaktas de krav som anges i direktivet. I hamnskyddsplanen föreskrivs om hamnens säkerhetsarrangemang. I varje hamn skall finnas en skyddschef. Det föreslås att bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd skall vara primära, om gränserna för hamnanläggningen har fastställts så att de täcker hela hamnskyddsområdet.

4. Propositionens konsekvenser

Verkställandet av de föreslagna bestämmelserna förutsätter ett kontinuerligt och effektivt samarbete mellan de instanser som ansvarar för fartyg och hamnanläggningar och de instanser som

använder dem. Förbättrandet av säkerheten i hamnarna kräver att dels rederierna och hamnarna, dels de nationella och lokala myndigheterna uppfyller de förpliktelser som anges i lagen.

Propositionen har inte några direkta konsekvenser för statsekonomi. Eftersom lagändringen innebär att sjöfartsskyddet utöver hamnanläggningarna kommer att omfatta hela hamnområdet kan det i vissa hamnar finnas behov att utvidga det bevakade området med stängsel och övervakningsapparat, vilket kan medföra kostnader. I praktiken är sådana ändringar knappast aktuella eftersom hamnarna förberedde sig på situationen redan då lagen om sjöfartsskydd trädde i kraft.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid kommunikationsministeriet. Kommunikationsministeriet har begärt utlåtande om propositionsutkastet av justitieministeriet, inrikesministeriet, försvarsministeriet, Ålands landskapsregering, Sjöfartsverket, Tullstyrelsen, Finlands Hamnförbund rf, Finlands Rederiförening rf, Ålands Redarförening rf, Fraktfartygsföreningen rf,

Hamnoperatörerna rf, Finlands näringsliv rf och Bil- och transportbranschens Arbetarförbund AKT rf. Den största delen av remissinstanserna förordade propositionen eller hade inget att invända mot det. De kommentarer som framfördes i utlåtandena har i beaktats i mån av möjlighet.

6. Samband med andra propositioner

Enligt det i propositionen föreslagna 10 § 2 mom. kan andra än en gränsbevakningsman, en polisman eller en tullman ges i uppdrag att utföra säkerhetskontroller om de uppfyller de villkor som i 10 § i lagen om ordningsvakter (533/1999) ställs för godkännande som ordningsvakt eller om de har fått utbildning till säkerhetskontrollör enligt ett utbildningsprogram som godkänts av Luftfartsförvaltningen. En regeringsproposition med förslag till lag om ändring av lagen om ordningsvakter (RP 265/2004 rd) är under behandling i riksdagen och i den föreslås en ändring också av 10 § som innehåller bestämmelser om villkoren för att en person skall kunna bli godkänd som ordningsvakt. Propositionen bör beaktas vid behandlingen av föreliggande proposition.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag och motivering

Lagens rubrik

Till följd av att det geografiska området för skyddsåtgärder utvidgas föreslås att rubriken för den gällande lagen ändras till lag om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet.

1 §. Lagens syfte. Avsikten är att paragrafen gällande lagens syfte delvis skall motsvara 1 § i lagen om sjöfartsskydd. I paragrafen föreslås bestämmelser om lagens syfte och tillämpningsområde i enlighet med de krav som anges i artikel 2 i direktivet. Avsikten är att betoningen i fråga om lagens syfte ändras så att sjöfartsskyddet i hamnar framhålls. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 1 mom. enligt vilket i lagen föreskrivs om det sjöfartsskydd som skall iakttas i hamnar. Syftet med lagen är att uppnå bästa möjliga skydd för hamnsektorn genom tillämpning av sjöfartsskyddet i hamnar. Skyddsåtgärderna föreslås gälla samtliga hamnar som är belägna inom de gränser som fastställts av medlemsstaterna, varvid skyddsåtgärderna skall tillämpas på alla hamnar inom vilkas område det finns en eller flera hamnanläggningar som omfattas av tillämpningsområdet för förordningen om sjöfartsskydd.

Det föreslagna 2 mom. motsvarar i huvudsak 1 § i den gällande lagen. Bestämmelsen ändras dock språkligt så att lagen enligt momentet skall innehålla även de bestämmelser om nationellt genomförande som förutsätts i förordningen om sjöfartsskydd. Ändringen är till sin natur teknisk och ändrar inte momentets sakinnehåll.

2 §. Definitioner. Paragrafen motsvarar delvis 2 § i den gällande lagen. Dessutom föreslås paragrafen innehålla definitioner på

vissa nya begrepp som är centrala med tanke på lagen.

Det föreslås att definitionen på hamninnehavare i 2 punkten ändras så att med hamninnehavare avses även den som håller en hamn.

Definitionen på farligt föremål i 3 punkten ändras så att den även omfattar sådana föremål som kan äventyra säkerheten i en hamn. Med farligt föremål skall då avses ett sådant föremål, en sådan imitation av ett föremål eller ett sådant ämne som kan äventyra eller som kan användas för att äventyra säkerheten ombord på ett fartyg eller i en hamn eller de personers säkerhet som befinner sig där.

I 4 punkten definieras hamnskyddsdirektiv. Med hamnskyddsdirektivet avses Europaparlamentets och rådets direktiv 65/2005/EG om ökat hamnskydd.

Det föreslås att till paragrafen fogas en ny 5 punkt, i vilken definieras begreppet skyddsnivå. Enligt hamnskyddsdirektivet skall medlemsstaterna införa ett system med skyddsnivåer. Systemets skyddsnivåer fastställs i förordningen om sjöfartsskydd. I lagen avses med skyddsnivå risken för försök till skyddstillbud eller för att ett skyddstillbud inträffar. Enligt förslaget skall det finnas tre skyddsnivåer.

Det föreslås att till paragrafen fogas en ny 6 punkt med en definition av skyddsnivå 1. Med skyddsåtgärder på nivå 1 avses de minst omfattande skyddsåtgärder som fortgående upprätthålls.

I den nya 7 punkten fastställs skyddsnivå 2. På nivå 2 skall ytterligare skyddsåtgärder upprätthållas under en viss tidsperiod på grund av en förhöjd risk för säkerhetstillbud.

Till paragrafen fogas även en ny 8 punkt, i vilken skyddsnivå 3 definieras. Med skyddsnivå 3 avses den nivå på vilken ytterligare specifika skyddsåtgärder skall upprätthållas under en begränsad tidsperiod i

samband med att säkerhetstillbud kan förväntas eller risken för ett sådant är överhängande.

I paragrafens 9 punkt definieras det nya begreppet hamnskyddsområde. Med ett hamnskyddsområde avses ett område som fastställs utifrån en skyddsutredning och för vilket uppgörs en skyddsplan. Hamnskyddsområdet skall markeras väl synligt med tydliga märken och skyltar med information om skyddsområdet på finska, svenska, engelska och ryska.

Det föreslås att till paragrafen fogas en ny 10 punkt, i vilken definieras begreppet hamnanläggning. Begreppet motsvarar artikel 3.2. och 3.3. i direktivet. Med hamnanläggning avses en plats där personer eller gods förflyttas till eller från fartyget eller där hamntjänster tillhandahålls. Området inkluderar, i tillämpliga fall, områden såsom ankarplatser, väntekajer och insegling från sjösidan.

I 11 punkten definieras SOLAS-konventionen.

3 §. En behörig myndighets allmänna uppgifter. I paragrafen bestäms om de behöriga myndigheternas uppgifter. Paragrafen motsvarar i regel 3 § i den gällande lagen.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet och tullverket skall informera polisen om de allvarliga brister som de observerat med tanke på bedömningen av den skyddsnivå som definieras i såväl förordningen om sjöfartsskydd som den föreslagna lagen. Till övriga delar motsvarar momentet helt 3 § 3 mom. i den gällande lagen.

4 §. Sjöfartsverkets särskilda uppgifter. I paragrafen skall föreskrivas om de särskilda uppgifter som Sjöfartsverket har. Paragrafen avses delvis motsvara 4 § i den gällande lagen. Det föreslås att paragrafens ingress ändras så att Sjöfartsverket skall vara den nationella myndighet som har ansvar för både sjöfartsskyddet och skyddsåtgärderna i hamnar. Paragrafen motsvarar kraven enligt artikel 12 i direktivet. Till paragrafen fogas nya 1 a-, 1 b- och 1 c-punkter och en ny 8 punkt. Den nuvarande 7 punkten ändras till en ny 9 punkt.

Det föreslås att 1 punkten ändras så att Sjöfartsverket utöver skyddsutredningar av

hamnanläggningar även skall utföra skyddsutredningar av hamnar och godkänna både hamnanläggningarnas och hamnarnas skyddsplaner. Sjöfartsverket skall också i analogi med 1 punkten i den gällande lagen ha till uppgift att besiktiga fartyg samt utfärda certifikat på det sätt som föreskrivs i förordningen om sjöfartsskydd och i den nu aktuella lagen. Avsikten är att 1 punkten motsvarar kraven i artikel 5 i direktivet.

Det föreslås att till paragrafen fogas en ny 1 a-punkt. Bestämmelsen motsvarar artikel 5 i hamnskyddsdirektivet. Enligt punkten har Sjöfartsverket till uppgift att på basis av skyddsutredningen och på hamninnehavarens framställning godkänna gränserna för hamnskyddsområdet och vilka av hamnpersonalen som skall omfattas av en sådan säkerhetsutredning som avses i lagen om säkerhetsutredningar (177/2002), samt sörja för omprövning av hamnarnas skyddsplaner i enlighet med bestämmelserna i den föreslagna lagen. Det föreslås att hamnskyddschefen och vid behov den övriga personalen skall omfattas av en begränsad säkerhetsutredning i enlighet med lagen om säkerhetsutredningar. Avsikten är att Sjöfartsverket då det godkänner gränserna för hamnskyddsområden och hamnskyddsplaner skall höra försvarsmakten, om skyddsområdet gränsar mot ett område som är i försvarsmaktens besittning, eller om det ligger i omedelbar närhet av försvarsmaktens område.

Till paragrafen fogas en ny 1 b-punkt. Bestämmelsen motsvarar artikel 9.1 i hamnskyddsdirektivet. Enligt förslaget skall Sjöfartsverket godkänna hamnskyddschef och övrig central skyddspersonal.

Till lagen fogas också en ny 1 c-punkt. Bestämmelsen föreslås motsvara kraven i artikel 5.1 i hamnskyddsdirektivet. Enligt förslaget skall Sjöfartsverket vara hamnskyddsmyndighet.

Hamnskyddsmyndigheten skall ansvara för upprättande och genomförande av hamnskyddsplaner som grundar sig på resultatet av hamnskyddsutredningar. Detta betyder i praktiken att Sjöfartsverket skall utfärda regler för och övervaka utarbetandet av hamnskyddsplaner i enlighet med den praxis som tillämpats vid verkställandet av ISPS-koden.

Paragrafens 5 punkt motsvarar till sitt innehåll delvis 4 § 5 punkten i den gällande lagen enligt vilken Sjöfartsverket har till uppgift att i behövlig omfattning, effektivt och utan obefogat dröjsmål informera om den skyddsnivå som polisen meddelat verket och om ändringar i denna skyddsnivå samt vid behov ge närmare upplysningar i ärendet. Det föreslås att till punkten fogas att Sjöfartsverket har till uppgift att utifrån en riskanalys fastställa skyddsnivån för fartyg som för finsk flagg i utlandet och förmedla uppgiften om detta till polisen för fastställelse. Syftet med ändringen är att förbättra säkerheten på finska fartyg som seglar inom riskfyllda områden och deras förmåga att reagera på eventuella hot mot sjösäkerheten i enlighet med ISPS-bestämmelserna. Ett förfarande där Sjöfartsverket med förstärkning från polisen kan fastställa skyddsnivån för finska fartyg som seglar i utlandet ändrar praxis gällande höjning av skyddsnivån i en mer flexibel riktning.

Det föreslås att ordalydelsen i 6 punkten ändras så att Sjöfartsverket i stället för de administrativa anmälningar som förordningen om sjöfartsskydd avser har till uppgift att göra de administrativa anmälningar som hänför sig till sjöfartsskyddet. Syftet med ändringen är att förbättra lagens språkdräkt, varför ändringen inte påverkar innehållet i lagen.

Avsikten är att 7 punkten revideras helt. Enligt den föreslagna punkten skall Sjöfartsverket i överensstämmelse med bilaga III till hamnskyddsdirektivet ge anvisningar om och kontrollera de övningar som tillsynsmyndigheten ordnar. Bestämmelsen motsvarar kraven i artikel 7.7 i direktivet.

Till paragrafen fogas en ny 8 punkt, enligt vilken Sjöfartsverket skall övervaka att de säkerhetskontroller som avses i den föreslagna lagen utförs i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd och den föreslagna lagen. Riksdagens biträdande justitieombudsman har i sitt beslut (Dnr 3492/4/04) till följd av ett klagomål fäst uppmärksamhet vid övervakningen av dem som utför säkerhetskontroller och konstaterat att Sjöfartsverket i egenskap av central myndighet enligt lagen om sjöfartsskydd

skall vara skyldig att se till att säkerhetskontrollerna utförs lagenligt. Biträdande justitieombudsmannen ansåg att bestämmelserna om instruering och övervakning av säkerhetskontrollörerna bör preciseras.

Det föreslås att 7 punkten i den gällande lagen blir en ny 9 punkt. Enligt punkten skall Sjöfartsverket utföra övriga uppgifter som i den föreslagna lagen föreskrivs för verket.

5 §. Gränsbevakningsväsendets särskilda uppgifter. Paragrafen motsvarar i stort sett 5 § i den gällande lagen. Det föreslås dock att bestämmelsen ändras så att i 1 punkten föreskrivs om skyldigheten att upprätthålla en kontaktpunkt för mottagande av rapporter om hot mot fartygs och hamnars säkerhet samt för mottagande av skyddslarm i stället för som i den gällande lagen för mottagande av rapporter om hot mot fartygs och hamnanläggningars säkerhet.

6 §. Polisens särskilda uppgifter. Paragrafen föreslås i stort sett motsvara 6 § i den gällande lagen. Det föreslås att 1 punkten ändras så att polisen utöver den skyddsnivå som avses i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, även skall fastställa skyddsnivån enligt 2 § 5—8 punkten i den föreslagna lagen. I övrigt föreslås paragrafen motsvara 6 § i den gällande lagen.

2 a kap.

Sjöfartsskyddet i hamnar

Det föreslås att till lagen fogas ett nytt 2 a kapitel med bestämmelser om sjöfartsskyddet i hamnar. I kapitlet bestäms om de ärenden som fastställs i artiklarna 6—10 i direktivet.

7 a §. Skyddsutredning. Det föreslås att till lagen fogas en ny 7 a § om skyddsutredning. Paragrafen föreslås motsvara artikel 6 i direktivet. Hamnskyddsutredningen skall utgöra grund för hamnskyddsplanen. Enligt paragrafen skall för varje hamn göras en skyddsutredning i vilken på behörigt sätt beaktas de detaljerade krav som anges i bilaga I till hamnskyddsdirektivet, särdragen hos olika hamndelar och de skyddsutredningar av hamnanläggningarna i hamnen som utförts i enlighet med

förordningen om sjöfartsskydd. Enligt 3 mom. skall skyddsutredningen ses över när förhållandena förändras och med minst fem års mellanrum.

7 b §. Skyddsplan. Enligt förslaget fogas till lagen en ny paragraf om skyddsplan. Paragrafen föreslås motsvara kraven i artiklarna 7, 8 och 10 i direktivet. I hamnskyddsplanen fastställs hamnens skyddsarrangemang. Skyddsplanen baserar sig på resultaten av skyddsutredningen och i den ges en detaljerad beskrivning av åtgärderna.

Enligt 1 mom. skall på basis av skyddsutredningen utarbetas en skyddsplan. I hamnskyddsplanen skall beaktas minst de detaljerade krav som anges i bilaga II till hamnskyddsdirektivet. Det föreslås att hamnskyddsplanen skall inbegripa de skyddsplaner som i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd utarbetats för hamnanläggningarna i hamnen. Vidare föreslås att i planen skall för varje skyddsnivå som anges i 2 § 5—8 punkten i den föreslagna lagen och med tanke på varje del av hamnen fastställas de förfaranden som skall iakttas, de åtgärder som skall vidtas och vilka insatser som krävs. Skyddsplanen skall ses över när förhållandena förändras och med minst fem års mellanrum.

7 c §. En hamnanläggning av samma omfattning som hamnskyddsområdet. Det föreslås att till lagen fogas en ny paragraf om hamnanläggningar som är av samma omfattning som hamnskyddsområdet. Paragrafen föreslås motsvara kraven i artikel 2.4 i direktivet. I paragrafen sägs att bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd gällande detta skall prioriteras om gränserna för hamnanläggningen har fastställts så att de täcker hela hamnskyddsområdet.

7 d §. Hamnskyddschef. I lagen föreslås en ny paragraf med bestämmelser om en hamnskyddschef. Paragrafen motsvarar artikel 9 i direktivet. Enligt förslaget skall varje hamn ha en skyddschef. En skyddschef kan vara skyddschef för flera hamnar. Avsikten är att hamnskyddschefen skall utgöra kontaktpunkt för skyddsfrågorna gällande hamnen. Hamnskyddschefen och hamnanläggningens skyddschef skall samarbeta sinsemellan.

8 §. Säkerhetskontroller. Paragrafen motsvarar i regel 8 § i den gällande lagen. Det föreslås dock att paragrafen ändras så att ordet hamnanläggning ersätts med ordet hamnskyddsområde.

I paragrafen tillämpas det nya begreppet hamnskyddsområde. Ett hamnskyddsområde kan omfatta en eller flera hamnanläggningar, och sålunda ändrar förslaget inte nämnvärt paragrafens sakinnehåll. Begreppet hamnskyddsområde avser utvidga de skyddsåtgärder som hänför sig till hamnanläggningar så, att de omfattar land- och vattenområden som är betydelsefulla med tanke på skyddsåtgärderna. Enligt förslaget används det nya begreppet även i de övriga paragraferna i 3—4 kap. Syftet med begreppet hamnskyddsområde är att man med hjälp av det kan kontrollera säkerheten på större områden än tidigare.

Dessutom föreslås att meningens ordföljd i 1 mom. ändras. Ändringen förbättrar läsbarheten och påverkar inte momentets sakinnehåll.

I övrigt föreslås paragrafen helt och hållet öve rensstämma med motsvarande paragraf i den gällande lagen.

9 §. Lovliga farliga föremål. Paragrafen föreslås huvudsakligen motsvara 9 § i den gällande lagen. Det föreslås att paragrafen ändras så att ordet hamnanläggning ersätts med ordet hamnskyddsområde. Motiveringen till paragrafändringen är densamma som ovan i motiveringen till 8 §.

10 §. Rätt att utföra säkerhetskontroller. Avsikten är att paragrafen motsvarar 10 § i den gällande lagen. Det föreslås att paragrafen ändras så att ordet hamnanläggning i 1 mom. ersätts med ordet hamnskyddsområde. Motiveringen till ändringen av momentet är densamma som i fråga om 8 §.

Paragrafens 2 mom. ändras så att hänvisningen till utbildningsprogram i den upphävda lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken (305/1994) avlägsnas och till momentet fogas en ny mening enligt vilken en person kan användas för att utföra en säkerhetskontroll om han eller hon har fått utbildning till säkerhetskontrollör enligt ett utbildningsprogram som godkänts av Luftfartsförvaltningen. Till paragrafen fogas också en bestämmelse enligt vilken polisens

godkännande skall gälla i hela landet.

11 §. Principen om minsta olägenhet. Paragrafen föreslås huvudsakligen motsvara 11 § i den gällande lagen. Det föreslås att paragrafen ändras så att i 1 mom. ersätts ordet hamnanläggning med ordet hamnskyddsområde. Motiveringen till ändringen är densamma som ovan i 8 §.

12 §. Tvångsåtgärder som hänför sig till en person. Avsikten är att paragrafen i huvudsak motsvarar 12 § i den gällande lagen. Det föreslås att paragrafen ändras så att ordet hamnanläggning ersätts med ordet hamnskyddsområde. Ändringen motiveras på samma sätt som i 8 §.

13 §. Lämnande av uppgifter innan fartyget anlöper hamn. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. Enligt momentet skall Sjöfartsverket på ansökan kunna medge befrielse från skyldigheten att lämna förhandsanmälan. Enligt artikel 7 i förordningen om sjöfartsskydd kan alla medlemsstater på ansökan medge fartyg som går i regelbunden trafik befrielse från skyldigheten att lämna förhandsanmälan. Genom att till den nya lagen foga ett nytt moment om detta kan fartyg som trafikerar regelbundet med flera turer per dag vid behov undvika den tunga process för mottagande av anmälan som även belästar mottagaren av anmälan. Befrielsen från skyldigheten att lämna förhandsanmälan innebär inte några ändringar i regleringen gällande sjöfartsskyddet, eftersom fartyget fortfarande skall vara förpliktat att iaktta de skyddsåtgärder om vilka föreskrivs i lag.

16 §. Skyldighet att förete material. Paragrafen motsvarar i stort sett 16 § i den gällande lagen. Paragrafen förslås bli ändrad så att ordet hamnanläggning i 2 mom. ersätts med ordet hamnskyddsområde. Ändringen motiveras på samma sätt som ovan i 8 §.

17 §. Teknisk övervakning. Paragrafen föreslås i huvudsak motsvarar 17 § i den gällande lagen. Det föreslås att 1 mom. ändras så att ordet hamnanläggning i momentets första mening ersätts med ordet hamn. Ordet hamnanläggning i momentets sista mening ersätts med ordet hamnskyddsområde. Genom ändringen av momentet föreslås det område inom vilket myndigheterna får placera anordningar som används för den tekniska övervakningen

utvidgas så att det motsvarar den allmänna utvidgning av sjöfartsskyddet inom hamnområdet på samma sätt som anges ovan i 8 §.

På samma sätt föreslås 2 mom. bli ändrat så att ordet hamnanläggning i momentets första mening ersätts med ordet hamnskyddsområde.

Dessutom föreslås momentet bli ändrat så att omnämnandet av SOLAS-konventionen slopas helt i momentet och i stället för hänvisningen till skyddsnivån enligt koden för sjöfartsskydd i bilagan till SOLAS-konventionen skall i momentet hänvisas till den skyddsnivå som avses i 2 § 7—8 punkten i den föreslagna lagen. Hänvisningen till SOLAS-konventionen behövs inte längre i den nationella författningen eftersom skyddsnivåerna efter lagändringen även fastställs i lagen om sjöfartsskydd.

19 §. Avhjälpande av brister samt tvångsmedel. Paragrafen föreslås i huvudsak motsvara 19 § i den gällande lagen. Det föreslås att 2 mom. ändras så att Sjöfartsverket utöver arbetet vid en hamnanläggning ges rätt att avbryta arbetet även inom ett hamnskyddsområde. Ändringen motiveras på samma sätt som ovan i 8 §.

20 a §. Samarbete mellan den som utför en säkerhetskontroll och den behöriga myndigheten. Enligt den föreslagna paragrafen skall den som utför en säkerhetskontroll kunna underrätta tullverket eller gränsbevakningsväsendet om gjorda iakttagelser som är relevanta för verksamheten vid den inrättning som tar emot meddelandet. Bestämmelsen har tagits in i lagförslaget till följd av det beslut av riksdagens biträdande justitieombudsman som nämns ovan. Biträdande justitieombudsmannen ansåg att det, förutom när det gäller att garantera sjötrafiksäkerheten, inte i lagen om sjöfartsskydd finns någon rättslig grund för samarbetet mellan en myndighet och en säkerhetskontrollör som utövar offentlig makt. Enligt beslutet skall ett eventuellt samarbete på grundval av kravet på lagenlighet inom förvaltningen och tillgodoseendet av fri- och rättigheter grunda sig på lag.

21 §. Ersättande av kostnader. Det föreslås

att paragrafen i regel motsvarar 21 § i den gällande lagen. Paragrafen ändras så att redaren, dennes representant eller hamninnehavaren skall ersätta alla kostnader som hänför sig till extra kontroller, om det vid kontroller märks sådana brister som berättigar till att stoppa fartyget eller begränsa fartygets verksamhet eller till att avbryta arbetet vid hamnanläggningen eller inom hamnskyddsområdet. I syfte att täcka alla eventuella ersättningssituationer skall i paragrafen även nämnas hamnskyddsområde. Motiveringen till momentet nämns ovan i 8 §.

22 §. Behandling och hemlighållande av information. Paragrafen föreslås i huvudsak motsvara 22 § i den gällande lagen. Det föreslås att paragrafen ändras så att skyddsutredningar utöver av personer som en behörig myndighet har anvisat för uppgiften och av redarens, fartygets och hamnanläggningens skyddschefer även får behandlas av hamnskyddschefer.

Avsikten är att 2 mom. ändras så att i förteckningen över personer som är förpliktade att låta bli att för en utomstående röja uppgifter som hänför sig till skyddsutredningar skall en person som är anställd i en hamnanläggning ersättas med en person som är anställd hos en hamninnehavare. Paragrafen motsvarar kravet i artikel 16 i direktivet.

25 §. Ändringssökande. Paragrafen motsvarar i stort sett 25 § i den gällande lagen. Det föreslås att 2 mom. ändras så att till ordet hamnanläggning fogas även orden inom ett hamnskyddsområde.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 15 juni 2007.

Till lagen föreslås bli fogat en övergångsbestämmelse om personer som före den föreslagna lagens ikraftträdande godkänts för att utföra säkerhetskontroller. Enligt den gällande lagen kan som en person

som utför säkerhetskontroller anlitas även en person som har fått utbildning som avses i 9 § 2 mom. i lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken. Nämnda lag har senare upphävts och bestämmelserna om säkerhetskontroller inom flygtrafiken ingår numera i luftfartslagen (1242/2005). Syftet med ändringen är att i fråga om personer som har godkänts till säkerhetskontrollörer i enlighet med den gällande lagen förlänga rätten att utföra säkerhetskontroller efter att de har genomgått den utbildning som avses i 9 § 2 mom. i lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken.

3. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Förslaget till lag om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet innebär till vissa delar ingrepp i de grundläggande fri- och rättigheter som är tryggade i grundlagen. Förslaget ingriper dock i de grundläggande fri- och rättigheterna i samma omfattning som den gällande lagen, och till dessa delar hänvisas till den regeringsproposition som gäller förslag till lag om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (RP 59/2004 rd), i vilken regleringen gällande sjöfartsskyddet har bedömts i förhållande till grundlagen. Genom lagförslaget utvidgas det geografiska område till vilket sjöfartsskyddet hänför sig. Lagförslaget avser dock inte i sig ändra sakinnehållet i bestämmelserna om sjöfartsskydd i förhållande till grundlagen. Vid beredningen av förslaget har man på grundval av vad som anförts ovan ansett att lagen kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 11 juni 2004 om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (485/2004) lagens rubrik, 1 §, 2 § 2 och 3 punkten, 3 § 3 mom., i 4 § det inledande stycket samt 1 och 5—7 punkten, 5 § 1 punkten, 6 § 1 punkten, 8 och 9 §, 10 § 1 och 2 mom., 11 § 1 mom., 12 §, 16 § 2 mom., 17 § 1 och 2 mom., 19 § 2 mom., 21 §, 22 § 1 och 2 mom. samt 25 § 2 mom. och

fogas till 2 § nya 4—11 punkter, till 4 § nya 1a—1c samt nya 8 och 9 punkter, till lagen ett nytt 2 a kap., till 13 § ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 20 a § som följer:

Lag

om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om de skyddsåtgärder som skall iakttas i hamnar.

Denna lag innehåller även de bestämmelser om nationellt genomförande som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EG) nr 725/2004, nedan förordningen om sjöfartsskydd.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *hamninnnehavare* den som håller en hamn eller hamnanläggning,

3) *farligt föremål* ett sådant föremål, en sådan imitation av ett föremål eller ett sådant ämne som kan äventyra eller som kan användas för att äventyra säkerheten ombord på ett fartyg eller i en hamn eller de personers säkerhet som befinner sig där,

4)

hamnskyddsdirektivet Europaparlamentets och rådets direktiv 65/2005/EG om ökat hamnskydd,

5) *skyddsnivå* nivån på de skyddsåtgärder som vidtas för att skapa beredskap mot försök till säkerhetstillbud eller mot att ett säkerhetstillbud inträffar,

6) *skyddsnivå 1* den nivå på vilken de minst omfattande skyddsåtgärderna alltid skall upprätthållas,

7) *skyddsnivå 2* den nivå på vilken tillämpliga ytterligare skyddsåtgärder skall upprätthållas under en viss tidsperiod på grund av en förhöjd risk för säkerhetstillbud,

8) *skyddsnivå 3* den nivå på vilken ytterligare specifika skyddsåtgärder skall upprätthållas under en begränsad tidsperiod då ett säkerhetstillbud kan förväntas eller är överhängande, även om det kanske inte är möjligt att identifiera säkerhetstillbudets specifika mål,

9) *hamnskyddsområde* ett område som fastställs utifrån en skyddsutredning enligt denna lag och för vilket uppgörs en skyddsplan, och som skall markeras väl synligt med tydliga märken och skyltar med information om skyddsområdet på finska, svenska, engelska och ryska,

10) *hamnanläggning* en plats där personer eller gods förflyttas till eller från fartyget eller där hamntjänster tillhandahålls,

11) *SOLAS-konventionen* 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981).

3 §

En behörig myndighets allmänna uppgifter

Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet och tullverket skall informera polisen om de allvarliga brister som de observerat i efterlevnaden av de bestämmelser som avses i 1 mom. med tanke på bedömningen av den skyddsnivå som definieras i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, och 2 § 5—8 punkten i denna lag.

4 §

Sjöfartsverkets särskilda uppgifter

Sjöfartsverket är den nationella myndighet med ansvar för sjöfartsskyddet och skyddsåtgärderna i hamnar som avses i artikel 2.6 i förordningen om sjöfartsskydd. Utöver detta har Sjöfartsverket till uppgift att

1) utföra skyddsutredningar av hamnanläggningar och hamnar, godkänna fartygens, hamnarnas och hamnanläggningarnas skyddsplaner, besiktiga fartyg samt utfärda certifikat på det sätt som föreskrivs i förordningen om sjöfartsskydd och i denna lag,

1 a) på basis av skyddsutredningen och på hamninnehavarens framställning godkänna gränserna för hamnskyddsområdet och vilka av hamnpersonalen som skall omfattas av en säkerhetsutredning som avses i lagen om säkerhetsutredningar (177/2002) samt sörja för översynen av hamnarnas skyddsplaner i enlighet med denna lag,

1 b) godkänna hamnskyddschefen och den övriga central skyddspersonalen på framställning av hamnen och på basis av säkerhetsutredningen,

1 c) vara hamnskyddsmyndighet enligt artikel 5 i hamnskyddsdirektivet,

5) i behövlig omfattning, effektivt och utan obefogat dröjsmål informera om den skyddsnivå som polisen meddelat verket och om ändringar i denna skyddsnivå samt vid behov ge närmare upplysningar i ärendet, samt utifrån en riskanalys fastställa skyddsnivån för ett fartyg som för finsk flagg i utlandet och förmedla uppgiften om detta till polisen för fastställelse,

6) göra de administrativa anmälningar som hänför sig till sjöfartsskyddet,

7) anvisningar om och kontrollera övningar som tillsynsmyndigheterna ordnar enligt bilaga III till hamnskyddsdirektivet samt

8) övervaka att de säkerhetskontroller som avses i denna lag utförs i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd och denna lag, samt

9) utföra övriga uppgifter som i denna lag föreskrivs för verket.

5 §

Gränsbevakningsväsendets särskilda uppgifter

Gränsbevakningsväsendet har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

1) upprätthålla en kontaktpunkt för mottagande av rapporter om hot mot fartygs och hamnars säkerhet samt för mottagande av skyddslarm,

6 §

Polisens särskilda uppgifter

Polisen har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

1) fastställa den skyddsnivå som avses i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, och 2 § 5—8 punkten i denna lag, och utgående från de uppgifter polisen har till sitt förfogande fatta beslut om höjning och sänkning av skyddsnivån samt meddela närmare

anvisningar om hur man skall skydda sig mot risksituationer,

2 a kap.

Sjöfartsskyddet i hamnar

7 a §

Skyddsutredning

För varje hamn skall göras en skyddsutredning.

I skyddsutredningen skall på behörigt sätt beaktas de detaljerade krav som anges i bilaga I till hamnskyddsdirektivet, särdragen hos olika hamndelar och de skyddsutredningar av hamnanläggningarna i hamnen som utförts i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd.

Skyddsutredningen skall ses över när omständigheterna förändras och med minst fem års mellanrum.

7 b §

Hamnskyddsplan

På basis av skyddsutredningen för en hamn skall uppgöras en hamnskyddsplan.

I hamnskyddsplanen skall beaktas minst de detaljerade krav som anges i bilaga II till hamnskyddsdirektivet.

Hamnskyddsplanen skall inbegripa de skyddsplaner som i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd gjorts upp för hamnanläggningarna i hamnen.

I hamnskyddsplanen skall för varje skyddsnivå som avses ovan i 2 § 5—8 punkten och särskilt för varje hamndel fastställas

- 1) de förfaranden som skall iakttas,
- 2) de åtgärder som skall vidtas, och
- 3) vilka insatser som krävs.

Hamnskyddsplanen skall ses över när omständigheterna förändras och med minst fem års mellanrum.

7 c §

En hamnanläggning av samma omfattning som hamnskyddsområdet

Om gränserna för en hamnanläggning har fastställts så att den omfattar hela hamnskyddsområdet skall de bestämmelser i förordningen om sjöfartsskydd som gäller detta ha företräde.

7 d §

Hamnskyddschef

Varje hamn skall ha en skyddschef. En skyddschef kan vara skyddschef för flera hamnar. Hamnskyddschefen skall vara kontaktperson för hamnskyddsfrågor. Hamnskyddschefen och hamnanläggningens skyddschef skall samarbeta sinsemellan.

8 §

Säkerhetskontroller

I syfte att förhindra olagliga gärningar som skadar fartyg, hamnskyddsområden eller personer som befinner sig inom sådana får det utföras kontroller av fartyg, fartygs last, lastenheter och lastunderlag, förnödenheter som används för proviantering av fartyget och utrustande av fartyget samt byggnader, lokaler och förvaringsutrymmen i anslutning till hamnskyddsområdet. Kontroller får dock inte utföras i sådana delar av byggnader och fartyg som uteslutande används som bostadsutrymmen. Kontroller i sådana utrymmen som används för boende och som också används som driftsställe eller för affärsverksamhet får utföras endast om detta av grundad anledning är nödvändigt för att förhindra gärningar som avses i detta moment.

Säkerhetskontroller av postförsändelser skall genomföras på ett sätt som inte äventyrar brevhemligheten.

I sådant syfte som avses i 1 mom. kan med hjälp av metalldetektor eller någon annan liknande teknisk anordning kontrolleras att en passagerare inte i sina kläder har eller annars bär på sig eller har med sig farliga föremål. Passageraren kan då också utfrågas. Om det finns grundad anledning att misstänka att någon har med sig ett farligt föremål kan denna kontrolleras i syfte att finna föremålet. Även personer som arbetar på fartyget eller inom hamnskyddsområdet kan åläggas att genomgå säkerhetskontroll

eller bli utfrågade samt, om särskilda skäl kräver det, även personer som i övrigt vistas där.

På fartyget eller inom hamnskyddsområdet har den som utför kontroller rätt att frånta en person farliga föremål eller ämnen som påträffas vid kontrollen eller någon annanstans och vars innehav förbjuds någon annanstans i lag.

De föremål eller ämnen som fråntagits en person skall överlämnas till polisen eller, om inget hinder föreligger enligt lag, returneras till den kontrollerade när han eller hon avlägsnar sig från fartyget eller hamnskyddsområdet.

9 §

Lovliga farliga föremål

Den som utför kontroller på ett fartyg eller inom ett hamnskyddsområde får förordna att farliga föremål som en person med stöd av ett behörigt tillstånd eller annars lagligen har rätt att föra med sig, före tillträdet till fartyget eller hamnskyddsområdet skall överlämnas för att förvaras separat ombord på fartyget eller inom hamnskyddsområdet. Föremålen skall returneras då personen lämnar fartyget eller hamnskyddsområdet. Om ett föremål inte då riskfritt kan returneras, skall det överlämnas till polisen antingen för att återlämnas till den person som blivit kontrollerad eller för åtgärder som anges i 24 § i polislagen (493/1995).

10 §

Rätt att utföra säkerhetskontroller

En gränsbevakningsman, en polisman eller en tullman har rätt att utföra en sådan säkerhetskontroll som avses i denna lag för att förhindra att farliga föremål används för olagliga gärningar som skadar ett fartyg eller ett hamnskyddsområde eller personer som befinner sig där.

Andra än i 1 mom. nämnda personer kan ges i uppdrag att utföra i 1 mom. avsedda säkerhetskontroller om de uppfyller de villkor som i 10 § i lagen om ordningsvakter

(533/1999) ställs för godkännande som ordningsvakt eller om de har fått utbildning till säkerhetskontrollör enligt ett utbildningsprogram som godkänts av Luftfartsförvaltningen och om polisen i båda fallen har godkänt dem för uppgiften. Vid behandlingen av godkännandet har polisen rätt att använda de registeruppgifter på vilka en begränsad säkerhetsutredning enligt lagen om säkerhetsutredningar kan grunda sig. Polisens godkännande gäller i hela landet.

11 §

Principen om minsta olägenhet

Säkerhetskontrollerna skall utföras så att de inte vållar onödig olägenhet för den person eller det objekt som kontrolleras. Åtgärden får inte onödigt försvåra eller störa den övriga verksamheten på fartyget eller i hamnskyddsområdet.

12 §

Tvångsåtgärder som hänför sig till en person

Om någon vägrar underkasta sig en sådan kontroll som avses i denna lag eller om det med fog kan misstänkas att personen utgör ett hot mot sjösäkerheten, kan en gränsbevakningsman, polisman eller tullman förvägra personen tillträde till fartyget eller hamnskyddsområdet eller avlägsna personen från fartyget eller hamnskyddsområdet. Åtgärden får vid behov vidtas med användande av sådana maktmedel som kan anses nödvändiga och försvarbara med hänsyn till äventyrandet av sjösäkerheten, uppträdandet hos den som skall avlägsnas samt övriga omständigheter.

Bestämmelser om excess i samband med användningen av maktmedel finns i 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen (39/1889).

13 §

*Lämnande av uppgifter innan fartyget
anlöper hamn*

Sjöfartsverket får på de villkor som anges i artikel 7 i förordningen om sjöfartsskydd på ansökan medge befrielse från skyldigheten att lämna de uppgifter som avses i 1 mom.

16 §

Skyldighet att förete material

Den behöriga myndigheten har rätt att av fartygets befälhavare och andra som tjänstgör på fartyget samt av dem som arbetar inom hamnskyddsområdet få information och bistånd när det gäller att kontrollera att fartyget eller hamnskyddsområdet uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och bestämmelserna i denna lag.

17 §

Teknisk övervakning

Utöver vad som bestäms någon annanstans i lag har polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket rätt att, efter att på förhand med ett lämpligt tecken ha meddelat detta, på platser till vilka allmänheten har tillträde inom området för en finsk hamn som avses i denna lag företa sådan teknisk övervakning som avses i 28 § 1 mom. 1 punkten i polislagen för genomförande av sjöfartsskyddet. Teknisk övervakning får dock inte ske på platser som omfattas av hemfriden, på toaletter, i omklädningsrum eller på någon annan motsvarande plats eller i personalutrymmen eller arbetsrum som anvisats arbetstagarna för deras personliga bruk. Automatisk upptagning av ljud eller bild med hjälp av en teknisk anordning får göras när detta är nödvändigt i syfte att förhindra brott som avses i 34 a kap. i strafflagen eller i syfte att identifiera personer som är efterlysta för brott som avses i nämnda kapitel eller som på sannolika skäl misstänks för sådana brott. De myndigheter som nämns i detta moment får inom hamnskyddsområdet placera anordningar

som används för den tekniska övervakningen, om inte detta medför oskälig olägenhet för hamninnehavaren.

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket har rätt att av hamninnehavaren och redaren till sitt förfogande få övervakningsmaterial från tekniska anordningar som fortlöpande förmedlar eller tar upp bilder och som av hamninnehavaren eller redaren placerats inom ett sådant finskt hamnskyddsområde eller ombord på ett sådant finskt fartyg som avses i denna lag, om en skyddsnivå som avses i 2 § 7 eller 8 punkten i denna lag har fastställts. Uppgifter som avses i detta moment får lämnas ut även genom teknisk anslutning.

19 §

Avhjälpande av brister samt tvångsmedel

Om hamninnehavaren motsätter sig kontroll, inte överlämnar material som avses i 16 eller 17 § eller inte iakttar ett föreläggande som avses i 1 mom. eller underlåter att avhjälpa en brist eller ett missförhållande inom den frist som Sjöfartsverket fastställt, får verket enligt prövning avbryta arbetet vid hamnanläggningen eller inom hamnskyddsområdet tills felet eller bristen har avhjälpits eller materialet överlämnats. Polisen och hamninnehavaren skall utan dröjsmål informeras om beslutet.

20 a §

*Samarbete mellan den som utför en
säkerhetskontroll och den behöriga
myndigheten*

Den som utför en säkerhetskontroll har rätt att underrätta tullverket eller gränsbevakningsväsendet om iakttagelser som är relevanta för verksamheten vid inrättningen.

21 §

Ersättande av kostnader

Bestämmelser om avgift för utförande av skyddsutredningar, godkännande av skyddsplaner och för utfärdande av certifikat samt om grunderna för avgifterna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Om det vid kontroller som avses i denna lag upptäcks sådana brister som enligt förordningen om sjöfartsskydd eller denna lag berättigar till att stoppa ett fartyg, begränsa fartygets verksamhet eller avbryta arbetet vid en hamnanläggning eller inom ett hamnskyddsområde, skall redaren, dennes representant i Finland eller hamninnehavaren ersätta alla kostnader som hänför sig till de extra kontrollerna.

22 §

Behandling och hemlighållande av information

Informationen i skyddsutredningar och skyddsplaner får behandlas endast av de personer som en behörig myndighet har anvisat för uppgiften, av redarens, fartygets, hamnanläggningens och hamnens skyddschefer samt av de personer som skyddscheferna anvisat för uppgiften.

En person som är anställd hos en redare, på ett fartyg eller hos en hamninnehavare eller en person som hos dessa sörjer för skyddsarrangemang får inte för en utomstående röja vad han eller hon i sina

arbetsuppgifter har fått veta om skyddsutredningar och skyddsplaner eller om omständigheter som anknyter till genomförandet av dessa och inte heller vad som framkommit i samband med kontroll av postförsändelser.

25 §

Ändringssökande

Ändringssökande hindrar inte att ett fartyg stoppas, att verksamheten på ett fartyg, vid en hamnanläggning eller inom ett hamnskyddsområde begränsas eller att ett beslut om en i 12 § avsedd tvångsåtgärd som hänför sig till en person verkställs, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Som en i 10 § i denna lag avsedd person som har rätt att utföra säkerhetskontroller kan även anlitas en person som före ikraftträdandet av denna lag har godkänts som säkerhetskontrollör i överensstämmelse med 9 § 2 mom. i lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken (305/1994).

Helsingfors den 19 oktober 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Lag

om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 juni 2004 om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (485/2004) lagens rubrik, 1 §, 2 § 2 och 3 punkten, 3 § 3 mom., i 4 § det inledande stycket samt 1 och 5—7 punkten, 5 § 1 punkten, 6 § 1 punkten, 8 och 9 §, 10 § 1 och 2 mom., 11 § 1 mom., 12 §, 16 § 2 mom., 17 § 1 och 2 mom., 19 § 2 mom., 21 §, 22 § 1 och 2 mom. samt 25 § 2 mom. och
fogas till 2 § nya 4—11 punkter, till 4 § nya 1a—1c samt nya 8 och 9 punkter, till lagen ett nytt 2 a kap., till 13 § ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 20 a § som följer:

Lag

om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

Gällande lydelse

1 §

Lagens syfte

Denna lag innehåller de bestämmelser om nationellt genomförande som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EG) nr 725/2004, nedan förordningen om sjöfartsskydd.

2 §

Definitioner

Denna lag avses med

-
- 2) *hamninnnehavare* den som håller en hamnanläggning, samt
3) *farligt föremål* ett sådant föremål, en sådan imitation av ett föremål eller ett sådant ämne som kan äventyra eller som kan användas för att äventyra

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om de skyddsåtgärder som skall iakttas i hamnar.
Denna lag innehåller även de bestämmelser om nationellt genomförande som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EG) nr 725/2004, nedan förordningen om sjöfartsskydd.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

-
- 2) *hamninnnehavare* den som håller en hamn eller hamnanläggning,
3) *farligt föremål* ett sådant föremål, en sådan imitation av ett föremål eller ett sådant ämne som kan äventyra eller som kan användas för att äventyra säkerheten

säkerheten ombord på ett fartyg eller i en hamnanläggning eller de personers säkerhet som befinner sig där.

3 §

En behörig myndighets allmänna uppgifter

Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet och tullverket skall informera polisen om de allvarliga brister som de observerat i efterlevnaden av de bestämmelser som avses i 1 mom. med tanke på bedömningen av den skyddsnivå som definieras i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga

ombord på ett fartyg eller i en hamn eller de personers säkerhet som befinner sig där,

4) hamnskyddsdirektivet Europaparlamentets och rådets direktiv 65/2005/EG om ökat hamnskydd,

5) skyddsnivå nivån på de skyddsåtgärder som vidtas för att skapa beredskap mot försök till säkerhetstillbud eller mot att ett säkerhetstillbud inträffar,

6) skyddsnivå 1 den nivå på vilken de minst omfattande skyddsåtgärderna alltid skall upprätthållas,

7) skyddsnivå 2 den nivå på vilken tillämpliga ytterligare skyddsåtgärder skall upprätthållas under en viss tidsperiod på grund av en förhöjd risk för säkerhetstillbud,

8) skyddsnivå 3 den nivå på vilken ytterligare specifika skyddsåtgärder skall upprätthållas under en begränsad tidsperiod då ett säkerhetstillbud kan förväntas eller är överhängande, även om det kanske inte är möjligt att identifiera säkerhetstillbudets specifika mål,

9) hamnskyddsområde ett område som fastställs utifrån en skyddsutredning enligt denna lag och för vilket uppgörs en skyddsplan, och som skall markeras väl synligt med tydliga märken och skyltar med information om skyddsområdet på finska, svenska, engelska och ryska,

10) hamnanläggning en plats där personer eller gods förflyttas till eller från fartyget eller där hamntjänster tillhandahålls,

11) SOLAS-konventionen 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981).

3 §

En behörig myndighets allmänna uppgifter

Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet och tullverket skall informera polisen om de allvarliga brister som de observerat i efterlevnaden av de bestämmelser som avses i 1 mom. med tanke på bedömningen av den skyddsnivå som definieras i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga

Gällande lydelse

till förordningen om sjöfartsskydd.

4 §

Sjöfartsverkets särskilda uppgifter

Sjöfartsverket är den nationella myndighet med ansvar för sjöfartsskyddet som avses i artikel 2.6 i förordningen om sjöfartsskydd. Därutöver har Sjöfartsverket till uppgift att

1) utföra skyddsutredningar av hamnanläggningar, godkänna fartygens och hamnanläggningarnas skyddsplaner, besiktiga fartyg samt utfärda certifikat på det sätt som föreskrivs i förordningen om sjöfartsskydd och i denna lag,

5) i behövlig omfattning, effektivt och utan obefogat dröjsmål informera om den skyddsnivå som polisen meddelat verket och om ändringar i denna skyddsnivå samt vid behov ge närmare upplysningar i ärendet,

6) göra de administrativa anmälningar som förordningen om sjöfartsskydd avser, samt

7) utföra övriga uppgifter som i denna lag föreskrivs för verket.

Föreslagen lydelse

till förordningen om sjöfartsskydd, och 2 § 5—8 punkten i denna lag.

4 §

Sjöfartsverkets särskilda uppgifter

Sjöfartsverket är den nationella myndighet med ansvar för sjöfartsskyddet och skyddsåtgärderna i hamnar som avses i artikel 2.6 i förordningen om sjöfartsskydd. Utöver detta har Sjöfartsverket till uppgift att

1) utföra skyddsutredningar av hamnanläggningar och hamnar, godkänna fartygens, hamnarnas och hamnanläggningarnas skyddsplaner, besiktiga fartyg samt utfärda certifikat på det sätt som föreskrivs i förordningen om sjöfartsskydd och i denna lag,

1 a) på basis av skyddsutredningen och på hamninnehavarens framställning godkänna gränserna för hamnskyddsområdet och vilka av hamnpersonalen som skall omfattas av en säkerhetsutredning som avses i lagen om säkerhetsutredningar (177/2002) samt sörja för översynen av hamnarnas skyddsplaner i enlighet med denna lag,

1 b) godkänna hamnskyddschefen och den övriga central skyddspersonalen på framställning av hamnen och på basis av säkerhetsutredningen,

1 c) vara hamnskyddsmyndighet enligt artikel 5 i hamnskyddsdirektivet,

5) i behövlig omfattning, effektivt och utan obefogat dröjsmål informera om den skyddsnivå som polisen meddelat verket och om ändringar i denna skyddsnivå samt vid behov ge närmare upplysningar i ärendet, samt utifrån en riskanalys fastställa skyddsnivån för ett fartyg som för finsk flagg i utlandet och förmedla uppgiften om detta till polisen för fastställelse,

6) göra de administrativa anmälningar som hänförs till sjöfartsskyddet,

7) anvisningar om och kontrollera övningar som tillsynsmyndigheterna ordnar

enligt bilaga III till hamn skyddsdirektivet,

8) övervaka att de säkerhetskontroller som avses i denna lag utförs i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd och denna lag, samt

9) utföra övriga uppgifter som i denna lag föreskrivs för verket.

5 §

5 §

Gränsbevakningsväsendets särskilda uppgifter

Gränsbevakningsväsendets särskilda uppgifter

Gränsbevakningsväsendet har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

Gränsbevakningsväsendet har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

1) upprätthålla en kontaktpunkt för mottagande av rapporter om hot mot fartygs och hamnanläggningars säkerhet samt för mottagande av skyddslarm,

1) upprätthålla en kontaktpunkt för mottagande av rapporter om hot mot fartygs och hamnars säkerhet samt för mottagande av skyddslarm,

6 §

6 §

Polisens särskilda uppgifter

Polisens särskilda uppgifter

Polisen har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

Polisen har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

1) fastställa den skyddsnivå som avses i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, och utgående från de uppgifter polisen har till sitt förfogande fatta beslut om höjning och sänkning av skyddsnivån samt meddela närmare anvisningar om hur man skall skydda sig mot risksituationer,

1) fastställa den skyddsnivå som avses i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, och 2 § 5—8 punkten i denna lag, och utgående från de uppgifter polisen har till sitt förfogande fatta beslut om höjning och sänkning av skyddsnivån samt meddela närmare anvisningar om hur man skall skydda sig mot risksituationer,

2 a kap.

Sjöfartsskyddet i hamnar

7 a §

Skyddsutredning

För varje hamn skall göras en skyddsutredning.

Iskyddsutredningen skall på behörigt sätt beaktas de detaljerade krav som anges i bilaga I till hamnskyddsdirektivet, särdragen hos olika hamndelar och de skyddsutredningar av hamnanläggningarna i hamnen som utförts i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd.

Skyddsutredningen skall ses över när omständigheterna förändras och med minst fem års mellanrum.

*7 b §**Hamnskyddsplan*

På basis av skyddsutredningen för en hamn skall uppgöras en hamnskyddsplan.

I hamnskyddsplanen skall beaktas minst de detaljerade krav som anges i bilaga II till hamnskyddsdirektivet.

Hamnskyddsplanen skall inbegripa de skyddsplaner som i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd gjorts upp för hamnanläggningarna i hamnen.

I hamnskyddsplanen skall för varje skyddsnivå som avses ovan i 2 § 5–8 punkten och särskilt för varje hamndel fastställas

- 1) de förfaranden som skall iaktas,
- 2) de åtgärder som skall vidtas, och
- 3) vilka insatser som krävs.

Hamnskyddsplanen skall ses över när omständigheterna förändras och med minst fem års mellanrum.

7 c §

En hamnanläggning av samma omfattning som hamnskyddsområdet

Om gränserna för en hamnanläggning har fastställts så att den omfattar hela hamnskyddsområdet skall de bestämmelser i förordningen om sjöfartsskydd som gäller detta ha företräde.

7 d §

Hamnskyddschef

Varje hamn skall ha en skyddschef. En skyddschef kan vara skyddschef för flera hamnar. Hamnskyddschefen skall vara kontaktperson för hamnskyddsfrågor. Hamnskyddschefen och hamnanläggningens skyddschef skall samarbeta sinsemellan.

8 §

Säkerhetskontroller

I syfte att förhindra olagliga gärningar som skadar fartyg, hamnanläggningar eller personer som befinner sig där får det utföras kontroller av fartyg, fartygs last, lastenheter och lastunderlag, förnödenheter som används för proviantering av fartyget och utrustande av fartyget samt byggnader, lokaler och förvaringsutrymmen i anslutning till hamnanläggningen. Kontroller får dock inte utföras i sådana delar av byggnader och fartyg som uteslutande används som bostadsutrymmen. Kontroller i sådana utrymmen som används för boende och som också används som driftsställe eller för affärsverksamhet får utföras endast om detta av grundad anledning är nödvändigt för att förhindra gärningar som avses i detta moment.

Säkerhetskontroller av postförsändelser skall genomföras på ett sätt som inte äventyrar brevhemligheten.

I sådant syfte som avses i 1 mom. kan med hjälp av metalldetektor eller någon annan liknande teknisk anordning kontrolleras att en passagerare inte i sina kläder har eller annars bär på sig eller har med sig farliga föremål. Passageraren kan också utfrågas. Om det finns grundad anledning att misstänka att någon har med sig ett farligt föremål kan denne kontrolleras i syfte att finna föremålet. Även personer som arbetar på fartyget eller i hamnanläggningen kan åläggas att genomgå säkerhetskontroll eller bli utfrågade samt, om särskilda skäl kräver det, även personer som i övrigt vistas där.

8 §

Säkerhetskontroller

I syfte att förhindra olagliga gärningar som skadar fartyg, *hamnskyddsområden* eller personer som befinner sig inom sådana får det utföras kontroller av fartyg, fartygs last, lastenheter och lastunderlag, förnödenheter som används för proviantering av fartyget och utrustande av fartyget samt byggnader, lokaler och förvaringsutrymmen i anslutning till *hamnskyddsområdet*. Kontroller får dock inte utföras i sådana delar av byggnader och fartyg som uteslutande används som bostadsutrymmen. Kontroller i sådana utrymmen som används för boende och som också används som driftsställe eller för affärsverksamhet får utföras endast om detta av grundad anledning är nödvändigt för att förhindra gärningar som avses i detta moment.

Säkerhetskontroller av postförsändelser skall genomföras på ett sätt som inte äventyrar brevhemligheten.

I sådant syfte som avses i 1 mom. kan med hjälp av metalldetektor eller någon annan liknande teknisk anordning kontrolleras att en passagerare inte i sina kläder har eller annars bär på sig eller har med sig farliga föremål. Passageraren kan då också utfrågas. Om det finns grundad anledning att misstänka att någon har med sig ett farligt föremål kan denna kontrolleras i syfte att finna föremålet. Även personer som arbetar på fartyget eller *inom hamnskyddsområdet* kan åläggas att genomgå säkerhetskontroll eller bli utfrågade samt, om särskilda skäl kräver det, även personer som i övrigt vistas där.

Gällande lydelse

På fartyget eller i hamnanläggningen har den som utför kontroller rätt att frånta en person farliga föremål eller ämnen som påträffas vid kontrollen eller någon annanstans och vars innehav förbjuds någon annanstans i lag.

De föremål eller ämnen som fråntagits en person skall överlämnas till polisen eller, om inget hinder föreligger enligt lag, returneras till den kontrollerade när han eller hon avlägsnar sig från fartyget eller hamnanläggningen.

9 §

Lovliga farliga föremål

Den som utför kontroller på ett fartyg eller i en hamnanläggning får förordna att farliga föremål som en person med stöd av ett behörigt tillstånd eller annars lagligen har rätt att föra med sig, före tillträdet till fartyget eller hamnanläggningen skall överlämnas för att förvaras separat ombord på fartyget eller i hamnanläggningen. Föremålen skall returneras då personen lämnar fartyget eller hamnanläggningen. Om ett föremål inte då riskfritt kan returneras, skall det överlämnas till polisen antingen för att återlämnas till den person som blivit kontrollerad eller för åtgärder som anges i 24 § i polislagen (493/1995).

10 §

Rätt att utföra säkerhetskontroller

En gränsbevakningsman, en polisman eller en tullman har rätt att utföra en sådan säkerhetskontroll som avses i denna lag för att förhindra att farliga föremål används för olagliga gärningar som skadar ett fartyg eller en hamnanläggning eller personer som befinner sig där.

Andra än i 1 mom. nämnda personer kan ges i uppdrag att utföra i 1 mom. avsedda säkerhetskontroller om de uppfyller de villkor som i 10 § i lagen om ordningsvakter (533/1999) ställs för

Föreslagen lydelse

På fartyget eller inom hamnskyddsområdet har den som utför kontroller rätt att frånta en person farliga föremål eller ämnen som påträffas vid kontrollen eller någon annanstans och vars innehav förbjuds någon annanstans i lag.

De föremål eller ämnen som fråntagits en person skall överlämnas till polisen eller, om inget hinder föreligger enligt lag, returneras till den kontrollerade när han eller hon avlägsnar sig från fartyget eller hamnskyddsområdet.

9 §

Lovliga farliga föremål

Den som utför kontroller på ett fartyg eller inom ett hamnskyddsområde får förordna att farliga föremål som en person med stöd av ett behörigt tillstånd eller annars lagligen har rätt att föra med sig, före tillträdet till fartyget eller hamnskyddsområdet skall överlämnas för att förvaras separat ombord på fartyget eller inom hamnskyddsområdet. Föremålen skall returneras då personen lämnar fartyget eller hamnskyddsområdet. Om ett föremål inte då riskfritt kan returneras, skall det överlämnas till polisen antingen för att återlämnas till den person som blivit kontrollerad eller för åtgärder som anges i 24 § i polislagen (493/1995).

10 §

Rätt att utföra säkerhetskontroller

En gränsbevakningsman, en polisman eller en tullman har rätt att utföra en sådan säkerhetskontroll som avses i denna lag för att förhindra att farliga föremål används för olagliga gärningar som skadar ett fartyg eller ett hamnskyddsområde eller personer som befinner sig där.

Andra än i 1 mom. nämnda personer kan ges i uppdrag att utföra i 1 mom. avsedda säkerhetskontroller om de uppfyller de villkor som i 10 § i lagen om ordningsvakter (533/1999) ställs för

godkännande som ordningsvakt eller om de har fått en sådan utbildning enligt ett utbildningsprogram som Luftfartsverket fastställt och som avses i 9 § 2 mom. i lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken (305/1994) och om polisen i båda fallen har godkänt dem för uppgiften. Vid behandlingen av godkännandet har polisen rätt att använda de registeruppgifter på vilka en begränsad säkerhetsutredning enligt lagen om säkerhetsutredningar (177/2002) kan grunda sig.

11 §

Principen om minsta olägenhet

Säkerhetskontrollerna skall utföras så att de inte vållar onödig olägenhet för den person eller det objekt som kontrolleras. Åtgärden får inte onödigt försvåra eller störa den övriga verksamheten på fartyget eller i hamnanläggningen.

12 §

Tvångsåtgärder som hänför sig till en person

Om någon vägrar underkasta sig en sådan kontroll som avses i denna lag eller om det med fog kan misstänkas att personen utgör ett hot mot sjösäkerheten, kan en gränsbevakningsman, polisman eller tullman förvägra personen tillträde till fartyget eller hamnanläggningen eller avlägsna personen från fartyget eller hamnanläggningen. Åtgärden får vid behov vidtas med användande av sådana maktmedel som kan anses nödvändiga och försvarbara med hänsyn till äventyrandet av sjösäkerheten, uppträdandet hos den som skall avlägsnas samt övriga omständigheter.

Bestämmelser om överdriven användning av maktmedel finns i 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen (39/1889).

godkännande som ordningsvakt eller om de har fått utbildning till säkerhetskontrollör enligt ett utbildningsprogram som godkänts av Luftfartsförvaltningen och om polisen i båda fallen har godkänt dem för uppgiften. Vid behandlingen av godkännandet har polisen rätt att använda de registeruppgifter på vilka en begränsad säkerhetsutredning enligt lagen om säkerhetsutredningar kan grunda sig. Polisens godkännande gäller i hela landet.

11 §

Principen om minsta olägenhet

Säkerhetskontrollerna skall utföras så att de inte vållar onödig olägenhet för den person eller det objekt som kontrolleras. Åtgärden får inte onödigt försvåra eller störa den övriga verksamheten på fartyget eller i hamnskyddsområdet.

12 §

Tvångsåtgärder som hänför sig till en person

Om någon vägrar underkasta sig en sådan kontroll som avses i denna lag eller om det med fog kan misstänkas att personen utgör ett hot mot sjösäkerheten, kan en gränsbevakningsman, polisman eller tullman förvägra personen tillträde till fartyget eller hamnskyddsområdet eller avlägsna personen från fartyget eller hamnskyddsområdet. Åtgärden får vid behov vidtas med användande av sådana maktmedel som kan anses nödvändiga och försvarbara med hänsyn till äventyrandet av sjösäkerheten, uppträdandet hos den som skall avlägsnas samt övriga omständigheter.

Bestämmelser om excess i samband med användningen av maktmedel finns i 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen (39/1889).

Gällande lydelse

13 §

*Lämnande av uppgifter innan fartyget
anlöper hamn*

Föreslagen lydelse

13 §

*Lämnande av uppgifter innan fartyget
anlöper hamn*

*Sjöfartsverket får på de villkor som anges
i artikel 7 i förordningen om sjöfartsskydd
ansökan medge befrielse från skyldigheten
att lämna de uppgifter som avses i 1 mom.*

16 §

Skyldighet att förete material

Den behöriga myndigheten har rätt att av fartygets befälhavare och övriga personer som tjänstgör på fartyget samt av personer som arbetar i hamnanläggningen få information och hjälp i övervakningen av att fartyget eller hamnanläggningen uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och bestämmelserna i denna lag.

16 §

Skyldighet att förete material

Den behöriga myndigheten har rätt att av fartygets befälhavare och *andra* som tjänstgör på fartyget samt av *dem* som arbetar *inom hamnskyddsområdet* få information och *bistånd* när det gäller att kontrollera att fartyget eller *hamnskyddsområdet* uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och bestämmelserna i denna lag.

17 §

Teknisk övervakning

Utöver vad som bestäms någon annanstans i lag har polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket rätt att, efter att på förhand med ett lämpligt tecken ha meddelat detta, på platser till vilka allmänheten har tillträde på området för en finsk hamnanläggning som avses i denna lag företa sådan teknisk övervakning som avses i 28 § 1 mom. 1 punkten i polislagen för genomförande av sjöfartsskyddet. Teknisk övervakning får dock inte ske på platser som omfattas av hemfriden, på toaletter, i omklädningsrum eller på någon annan motsvarande plats, eller i personalutrymmen eller i arbetsrum som anvisats arbetstagarna för deras personliga bruk. Automatisk upptagning av ljud eller bild med hjälp av en teknisk anordning får göras när detta är nödvändigt i syfte att förhindra brott som avses i 34 a kap. i strafflagen samt i syfte att identifiera

17 §

Teknisk övervakning

Utöver vad som bestäms någon annanstans i lag har polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket rätt att, efter att på förhand med ett lämpligt tecken ha meddelat detta, på platser till vilka allmänheten har tillträde *inom* området för en finsk *hamn* som avses i denna lag företa sådan teknisk övervakning som avses i 28 § 1 mom. 1 punkten i polislagen för genomförande av sjöfartsskyddet. Teknisk övervakning får dock inte ske på platser som omfattas av hemfriden, på toaletter, i omklädningsrum eller på någon annan motsvarande plats eller i personalutrymmen eller arbetsrum som anvisats arbetstagarna för deras personliga bruk. Automatisk upptagning av ljud eller bild med hjälp av en teknisk anordning får göras när detta är nödvändigt i syfte att förhindra brott som avses i 34 a kap. i strafflagen *eller* i syfte att identifiera

personer som är efterlysta för brott som avses i nämnda kapitel eller som på sannolika skäl misstänks för sådana brott. De myndigheter som nämns i detta moment får i hamnanläggningarna placera anordningar som används för den tekniska övervakningen, om inte detta medför oskälig olägenhet för hamninnehavaren.

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket har rätt att av hamninnehavaren och redaren till sitt förfogande få övervakningsmaterial från tekniska anordningar som fortlöpande förmedlar eller tar upp bilder och som av hamninnehavaren eller redaren placerats i en sådan finsk hamnanläggning eller ombord på ett sådant finskt fartyg som avses i denna lag, *ifall skyddsnivå 2 eller 3 fastställts i enlighet med koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar, vilken ingår i kapitel XI-2 i bilagan till SOLAS-konventionen.* Uppgifter som avses i detta moment får lämnas ut även genom teknisk anslutning.

19 §

Avhjälpan av brister samt tvångsmedel

Om hamninnehavaren motsätter sig kontroll, inte överlämnar material som avses i 16 eller 17 § eller inte iakttar ett föreläggande som avses i 1 mom. eller underlåter att avhjälpa en brist eller ett missförhållande inom den frist som Sjöfartsverket fastställt, får verket enligt prövning avbryta arbetet vid hamnanläggningen tills felet eller bristen har avhjälpits eller materialet har överlämnats. Polisen och hamninnehavaren skall utan dröjsmål informeras om beslutet.

personer som är efterlysta för brott som avses i nämnda kapitel eller som på sannolika skäl misstänks för sådana brott. De myndigheter som nämns i detta moment får inom *hamnskyddsområdet* placera anordningar som används för den tekniska övervakningen, om inte detta medför oskälig olägenhet för hamninnehavaren.

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket har rätt att av hamninnehavaren och redaren till sitt förfogande få övervakningsmaterial från tekniska anordningar som fortlöpande förmedlar eller tar upp bilder och som av hamninnehavaren eller redaren placerats *inom ett sådant finskt hamnskyddsområde* eller ombord på ett sådant finskt fartyg som avses i denna lag, *om en skyddsnivå som avses i 2 § 7 eller 8 punkten i denna lag har fastställts.* Uppgifter som avses i detta moment får lämnas ut även genom teknisk anslutning.

19 §

Avhjälpan av brister samt tvångsmedel

Om hamninnehavaren motsätter sig kontroll, inte överlämnar material som avses i 16 eller 17 § eller inte iakttar ett föreläggande som avses i 1 mom. eller underlåter att avhjälpa en brist eller ett missförhållande inom den frist som Sjöfartsverket fastställt, får verket enligt prövning avbryta arbetet vid hamnanläggningen *eller inom hamnskyddsområdet* tills felet eller bristen har avhjälpits eller materialet överlämnats. Polisen och hamninnehavaren skall utan dröjsmål informeras om beslutet.

20 a §

Samarbete mellan den som utför en säkerhetskontroll och den behöriga myndigheten

Den som utför en säkerhetskontroll har

rätt att underrätta tullverket eller gränsbevakningsväsendet om iakttagelser som är relevanta för verksamheten vid inrättningen.

21 §

Ersättande av kostnader

Bestämmelser om avgift för utförande av skyddsutredningar, godkännande av skyddsplaner och för utfärdande av certifikat samt om avgiftsgrunderna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Om det vid kontroller som avses i denna lag uppdagas sådana brister som enligt förordningen om sjöfartsskydd eller denna lag berättigar till stoppande av ett fartyg eller begränsning av fartygets verksamhet eller avbrytande av arbetet vid hamnanläggningen, skall redaren, dennes representant i Finland eller hamninnehavaren ersätta alla kostnader i anslutning till extra kontroller.

22 §

Behandling och hemlighållande av information

Information som ingår i skyddsutredningar och skyddsplaner får behandlas endast av de personer som en behörig myndighet har anvisat för uppgiften, av redarens, fartygets och hamnanläggningens skyddschefer samt av de personer som skyddscheferna anvisat för uppgiften.

En person som är anställd hos en redare, på ett fartyg eller i en hamnanläggning eller en person som hos dessa sörjer för skyddsarrangemang får inte för en utomstående röja vad han eller hon i sina arbetsuppgifter har fått veta om skyddsutredningar och skyddsplaner samt om omständigheter som anknyter till genomförandet av dessa och inte heller vad som framkommit i samband med kontroll av postförsändelser.

21 §

Ersättande av kostnader

Bestämmelser om avgift för utförande av skyddsutredningar, godkännande av skyddsplaner och för utfärdande av certifikat samt om *grunderna för avgifterna* finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Om det vid kontroller som avses i denna lag upptäcks sådana brister som enligt förordningen om sjöfartsskydd eller denna lag berättigar till att *stoppa ett fartyg, begränsa fartygets verksamhet eller avbryta arbetet vid en hamnanläggning eller inom ett hamnskyddsområde*, skall redaren, dennes representant i Finland eller hamninnehavaren ersätta alla kostnader som hänför sig till de extra kontrollerna.

22 §

Behandling och hemlighållande av information

Informationen i skyddsutredningar och skyddsplaner får behandlas endast av de personer som en behörig myndighet har anvisat för uppgiften, av redarens, fartygets, hamnanläggningens och *hamnens* skyddschefer samt av de personer som skyddscheferna anvisat för uppgiften.

En person som är anställd hos en redare, på ett fartyg eller *hos en hamninnehavare* eller en person som hos dessa sörjer för skyddsarrangemang får inte för en utomstående röja vad han eller hon i sina arbetsuppgifter har fått veta om skyddsutredningar och skyddsplaner *eller om* omständigheter som anknyter till genomförandet av dessa och inte heller vad som framkommit i samband med kontroll av postförsändelser.

—————

25 §

Ändringssökande

Ändringssökande hindrar inte att ett fartyg stoppas, att verksamheten på ett fartyg *eller* vid en hamnanläggning begränsas eller att ett beslut om en i 12 § avsedd tvångsåtgärd som hänför sig till en person verkställs, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

25 §

Ändringssökande

Ändringssökande hindrar inte att ett fartyg stoppas, att verksamheten på ett fartyg, vid en hamnanläggning *eller inom ett hamnskyddsområde* begränsas eller att ett beslut om en i 12 § avsedd tvångsåtgärd som hänför sig till en person verkställs, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Som en i 10 § i denna lag avsedd person som har rätt att utföra säkerhetskontroller kan även anlitas en person som före ikraftträdandet av denna lag har godkänts som säkerhetskontrollör i överensstämmelse med 9 § 2 mom. i lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken (305/1994).
